

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Leskó Izabella által képviselt felperesnek a Hatvani 1. sz. Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen érdekeltségi hozzájárulás felülvizsgálata iránt indított perében a Heves Megyei Bíróság 2010. november 16-án kelt 4.G.20.139/2010/15. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes érdekeltségi területén található szám alatti családi házas ingatlanak a felperes és házastársa a tulajdonosa. Az ingatlanak egy vízórája van, az ingatlan havi átlagos vízfogyasztása kevesebb, mint 10 m³. Az ingatlan alsó részén található egy műhely, ahol a felperes idényjelleggel vállalkozói tevékenységet végez, egy állandó alkalmazottal síremlékeket állít össze. Felperes vállalkozási tevékenység során keletkezett szennyvizet külön tárolja és külön szállíttatja el az ingatlanról.

Az alperes 2009. szeptember 14-én elfogadott egységes szerkezetű alapszabálya 4. pont 3. bekezdése szerint egy érdekeltségi egység az érdekeltségi területen lévő ingatlanak érdekeltséget megalapozó jogcímen ténylegesen használt része azzal, hogy egy egységnek 250 liter/nap vízfogyasztás és ennek értelmében 250 liter/nap szennyvízkibocsátás felel meg. Az 5. pont 1. bekezdés szerint a társulati közfeladatokhoz való érdekeltségi hozzájárulás értékét az érdekeltségi egységre eső hozzájárulásnak és az érdekeltségi egység számának szorzata adja. A 2. bekezdés akként rendelkezik, az érdekeltségi hozzájárulás mértéke az érdekeltségi egység természetes személy öt éves részletfizetés esetén 187.200 forint, egyösszegű fizetés esetén 150.000 forint. A 34. pont 2. bekezdés úgy szól, a társulat

érdekeltségi területén érdekeltégi hozzájárulást köteles fizetni a társulat minden tagja, aki ingatlan tulajdonnal rendelkezik, vagy az ingatlant egyéb jogcímen használja. A 3. bekezdés pedig akként rendelkezik, ha az ingatlan használatát nem csak a tulajdonos gyakorolja, az egyéb jogcímen fennálló érdekeltiséget a következők alapozzák meg:

- földhasználó,
- haszonélvező (használó)
- ingatlan használatát egyéb jogcímen ténylegesen gyakorló természetes személy vagy jogi személy,
- jogi személyiség nélküli társaság vagy egyéb vállalkozó,
- a lakás bérlője, ha a bérleti jogviszony határozatlan időre szól.

Az 5. bekezdés pedig tartalmazza, hogy ha az érdekeltégi területen lévő ingatlannak a 3. bekezdés szerinti külön jogcímen több tényleges használója van, a társulat érdekeltégi arányát mindegyik jogcím után külön-külön meg kell állapítani, így kell eljárni azonos jogcím esetén, amennyiben az ingatlan lakás és vállalkozás céljára is hasznosításra kerül.

Az alperes 2009. november 20-án 121/2009. és 122/2009. szám alatt határozatot hozott. A 122/2009. szám alatt tájékoztatta az alperest arról, az alapszabály 1.4.3. pontja értelmében a fizetendő érdekeltégi hozzájárulás egy vízfogyasztási egységnek felel meg s lakástakarék pénztári szerződéssel fizetők esetében az érdekeltégi hozzájárulás összege 150.000 forint. A határozat tartalma szerint az érdekeltégi hozzájárulás a felperes LTB megtakarításából kerül kiegyenlítésre. A határozat tartalmazza továbbá, az érdekeltégi hozzájárulás kivetése ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül halasztó hatályú kifogással lehet élni a társulat intéző bizottságához, továbbá a határozat felülvizsgálati határozatának kézhezvételétől számított 30 napon belül jogorvoslattal lehet élni a Hatvani Városi Bírósághoz. A 121/2009. számú határozat úgy szól, egy vízfogyasztási egységre jutó csatornafejlesztés érdekeltégi hozzájárulás összege 150.000 forint, a közölt adatok figyelembe vételével a kibocsátott vízmennyiség 250 liter/nap, amely egy vízfogyasztási egység, mely után fizetendő érdekeltégi hozzájárulás 150.000 forint, mivel a felperesnek község területén telephellyel rendelkező vállalkozása van, a Rt. által szolgáltatott vízfogyasztási adatok illetve szabványok alapján megállapított napi átlag vízfogyasztása szerint számított érdekeltégi hozzájárulása két egység, mely után 300.000 forint fizetendő. A határozat ugyancsak tartalmazza a jogorvoslati lehetőségeket.

A felperes ezt követően 2009. december 21-én az alpereshez írásban eljuttatott beadványában részére egy érdekeltégi egység megállapítását kérte. Az alperes intéző bizottsága a 28/2010.(I.19.) határozatával megszavazta, hogy a felperes a magánszemélyként fizetendő egy egység hozzájárulás mellett kivetett vállalkozói egy egység megfizetésére 2010. december 31-ig halasztást kap, ez időpontig be kell nyújtania egy felülvizsgálati kérelmet, mely alapján az intéző bizottság újra napirendre tűzi annak megtárgyalását. Amennyiben a kérelem nem érkezik be, az érdekeltégi egység kivetésre kerül. A határozat szerint annak felülvizsgálata kérhető annak kézhezvételétől számított 30 napon belül a Hatvani Városi Bíróságnál. A 2010. február 2. napján kelt értesítést, illetve határozatot a felperes 2010. február 10. napján vette kézhez.

A felperes a 2010. március 9-ei, az elsőfokú bírósághoz 2010. március 12-én érkezett kereseti kérelmében az alperes határozatai jogszabálysértő voltának megállapítását kérte azzal, hogy az alperes hatáskörrel rendelkező szerve az érdekeltségi hozzájárulás megállapítása során hozzon jogszerű határozatot. Felperes a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban Vgtv.) 34. § (4) és (5) bekezdését, 41. § (1) és (2) bekezdését, valamint a 160/1995.(XII.26.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésére, 12. § (2) és 13. § (1) bekezdésére hivatkozott. Álláspontja szerint alperes alapszabálya a jogszabályokkal ellentétesen kétszeres fizetési kötelezettséget állapított meg a felperes terhére, határozatai jogszerűtlenek voltak.

A Hatvani Bíróság a keresetlevelet áttette a Heves Megyei Bírósághoz.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, utalva arra, az alperesi határozatok jogszerűek és megalapozottak, az alapszabály 34. pont 5. bekezdésére hivatkozva hangsúlyozta, külön-külön kell megállapítani az érdekeltségi egységek számát azonos jogcím esetén is, amennyiben az ingatlan lakás és vállalkozás céljára is hasznosításra kerül. A felperes fizetési kötelezettségének jogcíme a tulajdonjog, ezen a jogcímen tartozik fizetni a különböző felhasználási módok után megállapított érdekeltségi hozzájárulást. A 2008. évi vízfogyasztás adatait a vízmű bocsátotta az alperes rendelkezésére, a felperes vízfogyasztása 98 m³ mennyiséget tett ki, ami napi 384 litert jelent 255 munkanappal számolva. Ez 1,53 egységnek felel meg, ami felfelé kerekítve adja a két érdekeltségi egységet. A 121/2009-es határozatot pontosították, az helytelenül két érdekeltségi egységet határozott meg a vállalkozás terhére, a korrekció alapján magánszemélyként is egy egység és vállalkozásként is egy egység fizetésére köteles a felperes.

A Heves Megyei Bíróság a 2010. november 16-án kelt 4.G.20.13/2010/15. számú ítéletével az alperes intéző bizottsága 28/2010.(01.19.) számú határozatát és a 121/2009. iktatószámú határozatát hatályon kívül helyezte, a felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította, s kötelezte az alperest, 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 27.000 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkezésében a Vgtv. 2009. november 20-án hatályos 41. § (1) bekezdés, (2) (3) bekezdése, 34. § (2) bekezdése, valamint a perben alkalmazandó, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 4. fejezet 1. címének, 45. § (1) és 46. § (2) bekezdésének, valamint a 160/1995.(XII.26.) Korm. rendelet 13. § (2) bekezdése felhívása mellett kifejtette, a felperes természetes személyként alappal hivatkozhat arra, az alapszabály 5. pont 2. bekezdése értelmében az érdekeltségi hozzájárulásnak a mértéke 150.000 forint, figyelemmel a 34. § 4. bekezdés e. pontjára is. A saját személyében használt ingatlana után csak azért mert vállalkozó, nem köteles az érdekeltségi hozzájárulás kétszeresét megfizetni, természetes személyként csak a társulat többi természetes személy tagjával azonos kötelezettségek terhelik. A 122/2009. iktatószámú határozat a 150.000

forintos érdekeltségi hozzájárulást tartalmazza, jogszabályba és alapszabályba ütközése nem állapítható meg, ezért ezen határozattal szemben a felperesi keresetet elutasította. Elutasította a felperesnek az alperes jogszerű határozat meghozatala iránt előterjesztett kereseti kérelmét is, utalva arra, a hatályon kívül helyezésén túl a bíróságnak a társulattal szemben nincs jogköre új határozat hozatalára történő utasításra.

A Pp. 78. § (1) bekezdése felhívása mellett kötelezte a pervesztes alperest a felperes által lerótt 27.000 forint illeték mint perköltség megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. A bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, az ítélet jogi indokolásával kapcsolatban azonban utalt arra, a bíróság helytelenül értelmezte az alapszabályt és a víziközművekre vonatkozó jogszabályokat. Az alapszabály 34/4.e. pontjában foglaltak értelmében a természetes személy lakóingatlana esetén a kibocsátástól függetlenül egy érdekeltségi egységet kell megállapítani, ehhez képest különleges elbírálás alá esik az, aki nem csak lakás céljára használja az ingatlanát, amikor az összes fogyasztás után kell megállapítani a megfelelő mértékegység szerint a tagot illető érdekeltségi egységet és az őt terhelő érdekeltségi hozzájárulást. A felperes által is elismerten a lakóingatlanban végzi a vállalkozói tevékenységet, ha nem is különösen magas mértékben, vizet használ, ami a vállalkozás feltétele, s ez megalapozza a vállalkozókénti külön megítélést. A felperes részére a teljes vízfogyasztása után jogszerűen került megállapításra a fizetési kötelezettség, az alperes határozata a felperesnek vállalkozói tevékenysége alapján nem a fizetendő hozzájárulás kétszeresét állapította meg, hanem a felperes teljes vízfogyasztása után állapította meg az érdekeltségi egységek számát és a hozzájárulás összegét, mivel a felperes ingatlanán történő vízfogyasztás meghaladta a napi 250 liter mennyiséget, az alapszabály szerint az már két érdekeltségi egység megállapítását jelentette. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének teljes elutasítását és perköltség megfizetésére kötelezését.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, lényegileg megismételve a korábbi nyilatkozatait. Hangsúlyozta, amennyiben az alperes a vállalkozói kört akarta többletkötelezettséggel sújtani, annak feltételeit pontosan konkrétan kellett volna megállapítani, alperes túlterjeszkedett a jogszabályi kereteken. A kötelezett kört nem határozta meg egyértelműen. A jogszabály az érdekeltségi egység és a hozzájárulás szabályainak megállapításánál az ingatlan veszi alapul és nem az ott folytatott tevékenységet. Az érdekeltséget megalapozó jogcím a tulajdonjog vagy egyéb használat és nem egyszerre mindkettő, a rajta folytatott tevékenységek pedig irrelevánsak. A felperes munkája egyre csökken, vízfogyasztása sem haladja meg egy négy gyermekes család

vízfogyasztását, koránál fogva nemsokára nyugdíjas lesz. Az alapszabály felülvizsgálata továbbra sem történt meg.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül és a fellebbezést az alábbiak szerint megalapozatlannak találta.

A Vgtv. 34. § (4) bekezdése szerint a társulat tagjai az érdekeltségi területen ingatlan tulajdonnal rendelkező, vagy az ingatlant egyéb jogcímen használó természetes és jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok. Az (5) bekezdés úgy szól, a társulat tagjai kötelesek a társulat közfeladatai ellátásának költségeihez az érdekeltségi egység arányában hozzájárulni. A 41. § (2) bekezdése kimondja, a hozzájárulás adók módjára behajtható köztartozás. A hozzájárulás mértékét a taggyűlés állapítja meg. A taggyűlés az alapszabályban meghatározott feltételek szerint a hozzájárulás mértékét mérsékelheti, illetve megfizetését meghatározott időre felfüggesztheti. A hozzájárulást - ha az alapszabály kivételt nem tesz - a tagok pénzben kötelesek teljesíteni. A vizitársulatok taggyűlés által elfogadott érdekeltségi hozzájárulás a közfeladatok teljesítésével nyújtott szolgáltatás ellenértéke. A (3) bekezdés azt is kimondja, a társulat tagja a vele szemben megállapított hozzájárulás felülvizsgálatát a taggyűlési határozat közlésétől számított 30 napon belül a bíróságtól kérheti.

A vízgazdálkodási társulatokról szóló 160/1995.(XII.26.) Korm. rendelet 12. § (2) bekezdés a) pontja szerint a tag kötelessége, különösen, hogy az érdekeltségi hozzájárulást a taggyűlés által megállapított mértékben megfizesse. Az alperes alapszabályának 34.7. pontja szerint az érdekeltségi hozzájárulás mértékét az alapszabályban meghatározott érdekeltségi egységre eső hozzájárulásnak és az érdekeltségi egységek számának a szorzata adja, az érdekeltségi hozzájárulással kapcsolatos taggyűlési határozatról az intéző bizottság elnöke a tagot írásban értesíti. Az idézett rendelkezések összevetéséből adódóan az egyes tagok érdekeltségi hozzájárulásának mértéke a jogszabályok és az alapszabály alapján társulati határozattal történik. A tag fizetési kötelezettsége téves megállapítása esetén pert indíthat a határozatról való tudomásszerzéstől, értesítéstől számított 30 napon belül. Az alperes alapszabályának rendelkezései szerint a tagsági jogviszony és az érdekeltségi hozzájárulás fizetési kötelezettség az érdekeltségi területen lévő ingatlan tulajdonoskénti, vagy más jogcímen fennálló tényleges használatához kapcsolódik. A felperes a saját tulajdonú családi házas ingatlanát lakás és részben idény jellegű vállalkozás céljára egyaránt, egy jogcímen, az ingatlan tulajdonosaként használja. A 34. § (4) bekezdésében foglalt meghatározásra tekintettel az ingatlanban folytatott vállalkozási tevékenysége miatt külön érdekeltségi hozzájárulás fizetésére nem kötelezhető. A fizetési kötelezettség a társulat területén fekvő ingatlan tulajdonjogához, vagy az ingatlanban egyéb jogcímen történő

használatához kötődhet. A tulajdonos használót csak egyszer terheli fizetési kötelezettség.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság határozata megalapozott volt, a 28/201.(01.19.) és a 121/2009. számú határozatot hatályon kívül helyezése tárgyában.

Helytálló volt az elsőfokú bíróságnak a felperesi kereseti kérelmet ezt meghaladóan elutasító rendelkezése is, az ezzel kapcsolatos az elsőfokú bíróság által felhozott indokokkal a Fővárosi Ítéltábla is egyetértett.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a Pp. 239. §-a alapján a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségeit maga viseli, a felperesnek a másodfokú eljárással kapcsolatban számításba vehető költsége nem merült fel, így e tárgyban a Fővárosi Ítéltáblának rendelkeznie nem kellett.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2011. március 31.

Dr. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiss Sándorné

tisztviselő